

כשורה

למשתתפי ההתוועדות
וסעודת הודאה המרכזית

בבית חיינו

ביזם ובסדר

ראש-חידוש בסנו

השנה תהי' שנת אראנו נפלאות

"בו תנשא מלכותך"

דבר מלכות

בס"ד. תקציר מהתוועדות ש"פ תולדות, מבה"ח כסלו, ה'תנש"א.

מאורע העיקרי של שבת זו — הרי זה כינוס השלוחים העולמי, ועיקר ענין השליחות מתבטא דוקא בהיותו בריחוק ממקום המשלח, שאז דוקא מגיע לו תוספת כח מהמשלח, וכמו שהוא בכללות ענין השליחות אצל נשמת כאו"א מישראל לעשות לו ית' דירה בתחתונים — שירדה דוקא מאיגרא רמה ודוקא לבירא עמיקתא.

וענין זה קשור במיוחד להתחלת פ' ויצא שקוראים בעת תפלת המנחה: "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה" — שיעקב יצא ממקום הכי נעלה "באר שבע" שורש הז' מדות (שלמעלה משורש המוחין), ולא הסתפק ביציאתו ל"עולם" סתם (מל' העלם והסתר) אלא "וילך חרנה" חרון אף של עולם, ושם גופא "חרנה" (ולא לחרון) בתוספות "ה" - מקום הכי תחתון בחרון, ועי"ז ניתוסף אצלו עילוי שדוקא שם הקים הי"ב שבטים.

וזהו תפקידו של כל יהודי להפוך את הגלות — שהוא נגע — לעונג ועי"ז פועלים שגם "מצרים" תהפוך למלכות של חסד. וכמו שרואים בזמן האחרון שאפי' המדינה היא שהפריעו להפצת היהדות ועד שאסרו את כ"ק מו"ח אדמו"ר ושלחוהו לגלות בקאסטראמא — מ"מ בזמנינו זה מרשיט ומגישים עזר וסיוע בממון לאפשר ליהודים לצאת לארצה"ב ואפילו לארה"ק, כולל - ילדי טשערנאביל, שעזרו ביציאתם לאה"ק ושם גופא לכפר-חב"ד (ובעצמם שולחים רופאים שירפאו אותם מהמחלה שקיבלו בהמצאם במדינה ההיא) ועי"ז ניתן להם חינוך יהודי, ועד שמפיעים זה אצל הוריהם.

ומזה באים ל"ויצא יעקב" למעליותא: שיוצאים מ"באר שבע" — שבעת ימי השבוע, המורה על עניני העולם מל' העלם והסתר, "וילך חרנה" שישנו העילוי בזה שמהפכים את חרונו של עולם — בגאולה האמיתית והשלימה.

* * *

בענין השליחות גופא ישנם כמה דרגות, ומטרת הכינוס הוא לאחד את כל סוגי השלוחים, שהשלוחים הנעלים יפעלו עלי' בשלוחים הפשוטים והתחתונים, ובאופן דואהבת לרעך כמוך — כמוך ממש.

* * *

בענין השליחות ישנה הוראה נוספת מפרשתנו: במ"ש "ויתן לך וגו' בתוספות וא"ו — ידוע הפי' "יתן ויחזור ויתן" היינו שמיד בהתחלה מודיעים שיחזור ויתן, וההוראה מזה: כשהשליח מתכנן את עבודתו, מה שהולך לעשות, אינו מספיק שיחליט על הדבר הראשון שיעשה, אלא עליו להחליט מיד בהתחלה גם על הדבר השני שיעשה וכן הלאה.

הוראות לפועל: שליח עושה שליח. להדפיס "ספר השליחות" - עם תמונות של כאו"א מהשלוחים ובני ביתם, כולל הילדים (ועי' שהילד יראה אח"כ את תמונתו — יפעול עליו להצטרף לעבודת אביו, וכן כשיגדל לאחרי שילמד תורה — יצא לשליחות בפועל).

[היו ד' שיחות, התוועדות הסתיימה בשעה 10:40 לערך].

רשימה פרטית בלי אחריות

דברים אחדים

בשבח והודי' להשי"ת שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה לחגוג בפעם הי"ג את יום הבהיר ר"ח כסלו, מגישים אנו לציבור המשתתפים בהתוועדות וסעודת ההודאה המרכזית בבית חיינו, "תשורה" מיוחדת והיא קובץ הכולל רשימת תוכן הדברים שנאמרו בהתוועדות וסעודת ההודאה אשתקד, ביום הבהיר ר"ח כסלו דשנת ניסים.

זכינו ת"ל ומאז ההתעוררות לקביעת יום ר"ח כסלו ליום הודאה להשי"ת על חסדו הגדול עם דורנו דרא דעקבתא דמשיחא, כאשר השיב לנשיא ומנהיג הדור שליט"א בריות גופא ונהורא מעליא — נקבע היום הבהיר ליום סגולה בו מתאספים החסידים בכל קצוי תבל להתוועדויות של שמחה והתעוררות להתחזק ברגשי התקשרות פנימית לכ"ק אדמו"ר שליט"א ולקבל החלטות טובות בלימוד תורתו וקיום הוראותיו הק'.

במשך השנים נאמרו בחגיגה המרכזית הנערכת מדי שנה בשנה בביהמ"ד של כ"ק אדמו"ר שליט"א דברים מענינא דיומא מאת חשובי הרבנים, השלוחים והמשפיעים שליט"א, ברוח זו של התעוררות להתקשרות וכו', ולרגל החגיגה בשנה זו מתכבדים אנו להגיש, כאמור, את רשימת הדברים שנאמרו אשתקד.

ויהי רצון שיחזק השי"ת את בריאותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א ויתן לו אריכות ימים ושנים טובות ובריאות ויוליכנו קוממיות לארצנו בגאולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש.

"ועד חגיגות ר"ח כסלו"

על הדו"ח דהתוועדות חסידים וסעודת הודאה דיום הבהיר ר"ח כסלו דשנת ניסים זכינו וכ"ק אדמו"ר שליט"א הואיל לענות (ביום ג' ז' כסלו תש"ג) וזלה"ק:

**"ותהא פעולה נמשכת ובהוספה
וכמדובר ברבים
ובביהכ"נ וביהמ"ד ודמע"ט
והזמ"ג
אזכיר עה"צ**

לחיים!

בשבח והודיה להשי"ת הננו פותחים את חגיגת יום הבהיר ר"ח
כסלו ד"שנת ניסים".

ויהי רצון שהשי"ת יחזק את בריאות כ"ק אדמו"ר שליט"א
ובעמדנו ב"שנת ניסים" נזכה לראות את הניסים במוחש וכ"ק אדמו"ר
שליט"א יוליכנו במהרה בימינו לגאולה האמיתית והשלימה.

"פותחין בדבר מלכות" והתחלת המסיבה תהיה בלימוד מאמר
דא"ח של כ"ק אדמו"ר שליט"א שזכינו ויצא-לאור לרגל ראש-חודש
כסלו בשנה זו.

ה"חזור" הרב הגאון ר' יואל כהן למד את המאמר עם הציבור.

ברכת הרב הגאון ר' יהודה קלמן מרלאוו
חבר הבד"ץ דק"ק קראון הייטס

הודו לה' כי טוב שזכינו להתאסף כאן היום לרגל יום הבהיר
ר"ח כסלו. וע"פ מה שזכינו לשמוע מכ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחת
הק' שנאמרה היום אודות הקשר של חודש כסלו, חודש השלישי
דחדשי החורף, עם חודש סיון חודש השלישי דחדשי הקיץ הוא
החודש דמתן תורה — יש לומר שאחת ממעלות וסגולות היום היא
בזה שנקבע ליום התוועדות רעים מתוך אהבת ישראל בדוגמת "ויחן
שם ישראל נגד ההר" — "כאיש אחד בלב אחד", שהיה בראש-חודש
סיון — חודש השלישי דחדשי הקיץ, שבו ניתנה תורה.
ובאותו ענין:

"אחד" מתפרש גם בלשון "מיוחד", כמו שמצינו בפירש"י בפ'
השבוע — "אחד העם" — "המיוחד שבעם" ואף זו מסגולות היום
שלבו הט', "לב אחד", של האחד והמיוחד בדורנו זו היא בריא אולם
גם בגשמיות...

ויהי רצון שיום מסוגל זה יביא הוספה באהבת ישראל ובזה
בודאי נגרום נח"ר ללבו הט' של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

להופעת הכרך הט"ו בסידרת "אגרות קודש" מאת כ"ק אדמו"ר שליט"א*

כפי שנתבקשתי מראש, נושא דברי הוא הזכות הגדולה שזכינו
לאחרונה בהתגלות אור האגרות קודש של כ"ק אדמו"ר שליט"א.

עומדים אנו בשנת הארבעים לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א
וכיון שהשייכות שלי להופעת האגרות קודש היא כיון שזכיתי לעבוד
במזכירות כ"ק אדמו"ר שליט"א, זה כארבעים שנה, דומני שמן הראוי
להקדים מעט בענין זה.

בתחילת נשיאותו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, בעודני בחור, נקראתי
לעבוד עבור הרבי שליט"א. זכות זו נפלה בחלקי לא בזכות עצמי, אלא
בגלל אדמו"ר הרה"ג הרה"ח התמים רבי אליהו ז"ל. כידוע, אבי היה
הגבאי של כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע במשך עשר השנים האחרונות
לחיו בעלמא דין ת"ש — תש"י. באותן שנים לא היה הרבי נ"ע
בשלימות הבריאות והדיבור היה קשה עליו כך שכדי להבין כל מילה
שיצאה מפה קדשו היה צריך להיות קרוב אליו במשך זמן. תפקידו
של אבי ז"ל היה להכנס ביחד עם כל אחד מהנכנסים ל"יחידות"
ולשמוע את דברי ק' של הרבי נ"ע על מנת למסור אותם להנכנסים
(ורק מעטים נכנסו בגפם).

כמובן, במשך עשר השנים שמע אבי ז"ל ריבוי ענינים מהרבי
נ"ע אבל כפי שכל מכיריו יודעים מעולם לא גילה למישהו תוכן
"יחידות" של מישהו אחר וגם לנו בני משפחתו לא אמר מעולם
אף מילה אחת ממה שמע ב"יחידות" של מישהו. בזכות זו נתקבלתי
לעבוד במזכירות כאשר התנאי הראשון היה שעלי להיות איש סודי.
וב"ה כיום הזה אחרי כארבעים שנה הנני יכול לומר בבטחה ת"ל
שהשתדלתי והתאמצתי בכל כוחי למלא תנאי זה ולא לגלות דבר מאז
נתקבלתי לעבודה ביחד עם שאר המזכירים שליט"א ואלו שבנתיים
שחל"ח הרב החסיד ר' משה ליב ראדשטיין ע"ה והרב אליהו קוינט
ע"ה.

האמת היא שהעבודה, כבר מתחילתה, לא היתה קלה. בתקופה
הראשונה ממש היה עלי לעבוד בתוך חדרו הק' של הרבי שליט"א
בשעה שכ"ק אדמו"ר שליט"א היה בחדר, כי רצון ק' היה שלא להוציא
את המכתבים וההעתקות מחוץ לחדר. ותארו לעצמכם איזו הרגשה זו
להמצא זמן רב בתוך החדר של הרבי שליט"א...

(* מאז ר"ח כסלו אשתקד ועד היום הופיעו עוד ארבעה כרכים
וכיום הסידרה בעריכת הרה"ח ר' שלום דובער לוינ' היא של י"ט
כרכים ועוד היד נטוי אי"ה.

אחר כך קיבלתי לרשותי ארון קיר ("קלאזעט") ליד ביהמ"ד (ב"770 למעלה) ובתוכו הייתי עומד שעוה על גבי שעוה כדי לעשוה את העבודה שהיתה מוטלת עלי בהכנת המכתבים, ההעסקוה וכו'. במשך הזמן, כאשר העבודה התרחבה עוד יותר התחלתי להשתמש בחדר שבו היה אבי ע"ה כוהב פדיונות עבור הבאים ליחידוה לכ"ק אדמו"ר מוהריי"ץ נ"ע. בחדר זה היו נכנסים אנשים נוספים מלבדי ות"ל גם שם נזהרתי ונשמרתי שהכל יהיה בסודי סודוה.

יתר על כן, במשך כמה שנים (!) נשמרה בסוד עצם העובדה שהנני עובד במזכירוה, אלא שכזה סוד אי אפשר לשמור לעולם...

ובכל אופן, במשך כל השנים כאשר עסקתי ימים רבים בסידור ההעסקוה של מכתבי הק' שהרבי שליט"א שלח לאנשים שונים בכל קצוי תבל, לא שיערתי שביום מן הימים ישמשו תיקים אלו להדפסת האגרות. ואמנם, עברו שנים רבוה עד שבאה ההוראה להוציא לאור את האגרות קודש.

וזה היה סדר השתלשלוה המאורעות. בסוף שנת תשמ"ו באה אלי פניה מטעם ה"ועד להפצת שיחוה", אשר כיון שעד עתה נדפסו כבר ב"הוספוה" ללקוטי שיחוה מכתבים רבים שכ"ק אדמו"ר שליט"א שלח לאנשים פרטיים ובהם ענינים נפלאים בתורה, בעבודת ה' וכו', הרי כיון שהעסקוה שאר המכתבים נמצאוה ברשוהי, שמא הגיעה השעה למסור אותם כדי להוציאם לאור עולם. בתחילה עניתי כי מכיון שהופקדתי על שמירת האוצרות הללו, אינני יכול לתת אף העסקה אחת ללא רשוה בעל הבית הוא כ"ק אדמו"ר שליט"א. לאחר זמן מה מסרתי את הפניה הזו אל הרבי שליט"א והמענה היה כי אדרבא! אם ישנם העסקוה של מכתבים בעלי תוכן ברצונו לעיין בהם. בחרתי מאוגדן המכתבים ("פייל") של שנת תשח"י כשלושים אגרות ק' של עניני תורה והוראה שטרם נדפסו וכשהבאתי זאת אל הרבי שליט"א שאל מדוע בחרתי בשנה זו דוקא? עניתי שלא היתה לי בזה כונה מיוחדת אלא לקחתי מה שבא לידי. הרבי שליט"א עיין במכתבים אלו ואחר כך שאל כמה מכתבים כאלו ישנם? לא ידעתי בדיוק מה לענות ובליבי חשבתי שאם משנת תשח"י בלבד מצאתי בקלוה כמה עשוה, מן הסתם לא יהיה קושי למצוא כמה מאוה וכך עניתי.

זה היה בחודש שבט תשמ"ז וזמן קצר אחר כך הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א להתחיל בהקדם בהוצאת האגרות לאור ואף התבטא כי אם יהי צורך יקחו אנשים מיוחדים להתעסק בזה.

כך התחילה סידרת "אגרות קודש" של כ"ק אדמו"ר שליט"א וכיום הזה אנו חוגגים את הופעת הכרך ה"ו ובסידרת אגרות הק' נדפסו כבר יותר מחמשת אלפים מכתבים ובהם ריבוי ענינים בהלכה ובאגדה, בחסידוה ובקבלה ובעבודת ה' וכו'!

עלינו להכיר בזכות הגדולה שנפלה בחלקנו כאשר הרבי שליט"א

ציוה לפתוח את האוצרות הגנוזים שכעת אנו מבינים שמלכתחילה נצטוינו לגנוז ולשמור אותם בכונה שבבוא העת יתגלו לאור עולם.

כאמור, זכינו עתה להופעת הכרך ה"ט"ו ובו אגרות הק' עד שנת תשי"ז. אי"ה מחר ביום הבהיר ר"ח כסלו הנני מקוה למסור לכ"ק אדמו"ר שליט"א את העתקות המכתבים משנת תשח"י ואנו מקוים כי בקרוב יופיע בע"ה הכרך הבא וכן הלאה.

*

כיון שכעת שמחים להופעת הכרך ה"ט"ו ראוי לעין מעט בתוכן המספר ט"ו. הדבר הבולט ביותר במספר זה הם ט"ו המעלות שהיו בביהמ"ק שכנגדן שר דוד נעים זמירות ישראל ט"ו "שיר המעלות".

ובענין זה מצינו בגמרא (סוכה נג, א):

"אמר רבי יוחנן: בשעה שכרה דוד שיתין, קפא תהומא (צף התהום למעלה ויצא, רש"י) ובעי למשטפא עלמא. אמר דוד חמש עשרה מעלות והורידן. אי הכי, חמש עשרה מעלות, יורדות מיבעי לי? אמר לי: הואיל ואדכרתן, הכי אתמר — בשעה שכרה דוד שיתין קפא תהומא ובעא למישטפא עלמא. אמר דוד: מי איכא דידע אי שרי למיכתב שם אחספא (מפני שהחרס צלול ויורד ואינו צף... רש"י) ומשדא בי' לאוחתי' לדוכתי' (להשיב את התהום למקומו) או לא? ...נשא אחיתופל קל וחומר בעצמו: ומה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדושה ימחה על מים, לעשות שלום בין כל העולם כולו (לאביהם שבשמים) עאכ"ו, אמר ליה — שרי. כתב שם אחספא, שדי בי' נחית תהומא שיתסר אלפי גרמידי, כיון דחזא דנחית טובא אמר כמה דמידלי טפי מירטב עלמא (כמה שהתהום גבוה וסמיך לארץ מתלחלח העולם והארץ מצמחת פירותי'. רש"י). אמר ט"ו מעלות ואסקיה חמיסר אלפי גרמידי."

כללו של דבר, באמירת ט"ו שיר המעלות העלה דוד את התהום חמש עשרה אלף גרמידי. וכמה הדברים מתאימים בבואנו לחגוג היום את הופעת הכרך ה"ט"ו מאגרות הק' של רבינו שליט"א, שהרי היא היא פעולתן של אגרות הק' — להעלות את אחב"י מעמקי התהום אלפי גרמידי! גם מי שנמצא ר"ל בעמקי תהומות הרי ע"י האגרות הק' ביכלתו להתעלות למעלה מעלה!

בין מקבלי האגרות נימנים עשרות אלפי יהודים מכל העולם כולו ובהם ראשי ישיבות ותלמידיהם, רבנים וחסידיים וסתם "עמך" יהודים שבורי לב שפנו אל הרבי שליט"א בבקשות עצות וברכות. הלא רבינו שליט"א מעלה את כלל ישראל מהתהום ומביא אותנו למעלה מעלה! וכאן הנני מרגיש חובה לעצמי לספר לפני הציבור הנכבד מעשה שהיה:

לפני כשנה הבאתי לכ"ק אדמו"ר שליט"א קבוצת מכתבים

שהוצאתי מתוך האוסף כדי למסרן לדפוס ובאותה שעה פנה אלי הרבי שליט"א ושאל — האם ה"עולם" עוסק במכתבים? האם לומדים אותם? ... הרגשתי שלא בנוח אך ראיתי חובה לעצמי ללמד סניגוריא על הציבור וכיון שבדיוק באותם ימים שמעתי שתלמידי הישיבה במוריסטאון קבעו לימוד באגרות הק' סיפרתי על כך לרבי שליט"א. ותגובתו היתה — שתלמידי הישיבה לומדים, אין זה חידוש, אבל מה קורה בין האברכים...

מורי ורבותי!

זכינו לאוצר גדול ביותר ועלינו להשתמש בו ולנצל אותו. יש לקבוע שיעורי לימוד ברבים בספרי האגרות שאין אנו יכולים לשער את גודל מעלתן ובמיוחד שכל מילה מהם נכתבה ע"י הרבי שליט"א בעצמו!

בואו נקוה להשי"ת שבקרוב נזכה להופעת הכרך הט"ז והי"ז וכו' ויתגלה לנו עוד אלפי אגרות מהאוצר הגדול והשי"ת יתן בלבינו בינה להבין ולהשכיל בהם כדי ללמוד וללמד לשמור ולעשות את ההוראות הק' שבהם ובקרוב ממש נלך לקבל פני משיח צדקנו ונשיאינו בראשינו.

הרב שניאור זלמן גורארי
חבר אגודת חסידי חב"ד

"והימים האלה נזכרים ונעשים"

ידוע פירוש החסידות על הכתוב "והימים האלה נזכרים ונעשים בכל שנה ושנה" — בכל חג ומועד חוזרים ונפעלים הדברים שהיו בפעם הראשונה, אלא שכדי לפעול זאת יש צורך להתבונן בתוכן החג. כאשר הימים "נזכרים", אזי הם "נעשים".

ובנדו"ד:

יום הבהיר ר"ח כסלו הוא יום גדול ושמחה זו שאנו עורכים כעת היא שמחה גדולה עד מאד, אבל כדי להכיר במעלתה וכדי לפעול את ההתחדשות שלה כמו בפעם הראשונה — צ"ל "נזכרים" בתוכן היום. והנה, כידוע וכזכור לכולנו שמחת היום היא על כך שביום זה בשנת תשל"ח חזר כ"ק אדמו"ר שליט"א לעבוד עבודתו בקודש כמאז ומקדם, וביתר שאת, לאחר שהעלמות וההסתרים שהיו עד אז הוסרו ונעלמו.

ומכיון שכל דבר הוא בהשגה פרטית, מובן שתוכן היום קשור בתאריך היום — היום הראשון וה"ראש" דחודש כסלו הוא החודש שבו היתה גאולת אדמו"ר הזקן ואדמו"ר האמצעי והוסרו ההעלמות

וההסתרים להפצת המעינות חוצה, בו ביום יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א מענינים שהפריעו לעבודת הק' שלו שאין אנו יכולים להשיג אפס קצה. אמנם, כדי שיהי' ונעשים ואף אנו נקבל מגודל מעלת היום, חובה עלינו לקיים את ה"נזכרים" ולהתבונן בגודל היום על מנת להתעורר בהחלטות טובות מעניני דיומא.

ובהתאם לזה ברצוני להדגיש נקודה אחת הבולטת בעניניו ודרכיו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א:

מי שמתבונן במעשיו של כ"ק אדמו"ר שליט"א מבחין מיד בריבוי מעשי "מופתים" למעלה מדרך הטבע. ולכאורה יש לתמוה מפני מה דוקא בדור האחרון דרא דעקבתא דמשיחא זוכים אנו לגילויים נפלאים אלו, יותר מאשר הדורות הקודמים, בה בשעה ש"אכשור דרא" (בתמי')?

ונ"ל דאה"נ ריבוי ה"מופתים" והגילויים העל טבעיים אינם מפני מעלת הדור, אלא אדרבה — בדורות הראשונים, כאשר החסידים היו בעלי מדריגה וכו', אזי נהגו לומר שבליובאוויטש אין מחשיבים "מופתים" אבל בדור הזה, דור האחרון של הגלות, כאשר בין הפונים לכ"ק אדמו"ר שליט"א בבקשות ברכות וישועות ישנם יהודים מכל העולם כולו ומכל הסוגים וכל החוגים כו', ישנם כאלו שכדי לקרב אותם ולמשכם להיות קשורים בתומ"צ ובדרכי החסידות אין ברירה אלא לעשות "מופתים".

אמנם, כיון שלפועל זקוק דורנו ל"מופתים" אלו, חובה עלינו להתייחס אליהם באופן המתאים ולהכיר בהם כמבואר בדא"ח (בד"ה "וידעת" מוסקווא) באריכות על כך שכל מאורע ניסי צריך לפעול הוספה בידעת והכרת הקב"ה. היינו שבגלל הנס צ"ל הכרה במציאות השי"ת ובהנהגתו את כל העולם תמיד, גם בהנהגה בדרכי הטבע ומכיון שצדיקים דומין לבוראם, עד"ז צ"ל בנוגע להתקשרות לכ"ק אדמו"ר שליט"א, שכל "מופת" שרואים או שומעים, צריך להביא תוספת התקשרות ומעשה בפועל בקיום ההוראות הק' לא רק בעת ה"מופת", אלא תמיד כל הימים.

*

ומענין לענין:

היה מעשה באחד החסידים שליט"א שבמשך זמן רב היה רגיל לקבל מכ"ק אדמו"ר שליט"א מכתב פרטי במענה על שאלותיו. לאחר זמן, קיבל מכתב — כללי שבראשו נוסף שמו ובסופו היה מענה בקיצור על עניני הפרטי. ואותו חסיד נחלשה דעתו כי סבור היה שהמכתב הפרטי הוא קירוב גדול יותר מהמכתב הכללי. הוא שאל על כך את כ"ק אדמו"ר שליט"א ותוכן המענה היה שאם איננו יודע להעריך את המעלה שבמכתב כללי על מכתב מיוחד אליו, אם כן, אין ברירה

וימשיכו לכתוב לו מכתבים פרטיים...

ומעתה, הגע עצמך: כאשר כ"ק אדמו"ר שליט"א נותן למישהו ברכה והבטחה פרטית באיזה ענין, הרי אין כל ספק שהוא שמח שמחה גדולה ובטוח בלי שום ספק וספק ספיקא ח"ו שתיכף ומיד יראה בקיום הברכה וההבטחה. ואם בענין פרטי כך, הרי ע"פ הנ"ל מובן שבענין כללי עאכו"כ. ומימלא, כאשר אנו חוזרים ושומעים מהרבי שליט"א השכם והערב שהנה הישועה הכללית וגאולת כל ישראל קרובה לבוא תיכף ומיד ממש, בודאי שכאו"א צריך להתחזק באמונה שלימה ובבטחון אמיתי שאכן כן הוא בפועל ממש. ובאותיות פשוטות: "גלויבן מיט אן אמת" ואזי נזכה לגאולה בפועל, תיכף ומיד ממש.

הרב יהודה לייב ראסקין
מנהל "ופרצת ליובאוויטש" בקזבלנקה, מרוקו

נתבקשתי ע"י המנחה הרה"ח ר' מאיר הארליג שי' — שכולנו מודים לו על ארגון ההתוועדות וסעודת ההודאה מדי שנה בשנה — לשאת דברים בענין השליחות ואמנם, הרי זה מענינא דיומא — לרגל כינוס השלוחים המתקיים בימים אלו.

ובעמדנו בשנת הארבעים לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א, מהראוי להזכר ולהזכיר אודות שיחות הק' וסדרי ההנהגה בענין השליחות בשנים הראשונות לנשיאות.

ובכן, זכורני והדברים עומדים חיים לנגד עיני — את התוועדות כ"ק אדמו"ר שליט"א ביו"ד שבט תשט"ו (שהתקיימה באולם על נוסטרנאנד עוו. כי ביהכנ"ס טרם הורחב). ההתוועדות נמשכה כמה שעות בדברי תורה וחסידות וכו' ובסיומה דיבר כ"ק אדמו"ר שליט"א על כך שאמריקה יש שני דברים הדורשים תיקון: (א) תאות הפירסום, היינו שכאשר מישהו נותן צדקה הוא מעונין בפירסום שמו ותמונתו וכו'. (ב) הדאגה ל"תכלית", שבעוד הילדים קטנים דואגים כיצד יתפרנסו כשיצטרכו לדאוג לעצמם כו'. ולכן הודיע הרבי שליט"א על יסוד "קרן תורה" שהנודבים לקרן זו לא יתפרסמו וכן עורר את הבחורים להתמסר ללימוד התורה בשקידה והתמדה ללא כל מחשבה אודות "תכלית". ואמנם, עוד באותה התוועדות התעוררו כמה נדיבים לתרום לקרן תורה וכן היתה קבוצה של בחורים שקיבלו על עצמם להתמסר ללימוד ללא כל מחשבה אחרת בעולם.

והגיעו הדברים לידי כך שאותם בחורים הפרישו את עצמם לגמרי מעניני העולם ואף כאשר הגיע זמנם להקים בתים בישראל לא אבו

להתעניין בזה עד אשר יקבלו הוראה מפורשת מכ"ק אדמו"ר שליט"א ומעשה היה באחד הבחורים שלפי דעת בני המשפחה והידידים כבר הגיע לפרקו מזה זמן ואחד מהם אמר לכ"ק אד"ש ביחידות שהבחור מסרב להתעניין בזה בטענה שהוא מסור ונתון ללימוד התורה בלי מחשבת "תכלית" וכ"ק אד"ש הצדיק את דברי הבחור...

והנה, ת"ל רובם ככולם של בחורים אלו זכו והיום הם שלוחי כ"ק אד"ש להפצת תורה ויהדות במקומות שונים בעולם וב"ה רואים הצלחה מופלגה בעבודתם כיון שנקלטה בהם בפנימיות נפשם דרך זו של התמסרות מוחלטת ללא כל חשבונות למילוי רצונו הק' של כ"ק אד"ש. שכן, זהו יסוד ענין השליחות — מסירה ונתינה למילוי רצון המשלח!

ומובן וגם פשוט שאם נקודה זו של התמסרות וביטול לרצון המשלח תהי' לנגד עיניו של השליח תמיד כל הימים, הרי כל הקשיים למיניהם שמתעוררים במשך העבודה, יחשבו כאין וכאפס. לא מיבעי קשיים בגשמיות, אלא גם בעיות שלכאורה מפריעות לעבודה עצמה יעלמו כלא היו. והוא הדין בנוגע לבעיות בענינים רוחניים וכידוע שבשנים הראשונות לנטיעת השלוחים היו רבים וגם טובים שתמהו איך אפשר לחנך את הילדים בחינוך חסידי אמיתי במקומות "רחוקים", אך כיום הזה בכל מודים דאדרבה, דוקא ילדי השלוחים מתחנכים בדרך החסידות באופן שהם משמשים דוגמא חי' לאחרים.

*

כל זה, מלבד העובדה שאלו שנמצאים בשליחות כ"ק אד"ש זוכים לברכותיו הק' בגו"ר וכיום כבר מותר לגלות שבעת מלחמת ששת הימים, כאשר נדמה היה שעצם היותו של יהודי במדינות ערב היא סכנה גדולה ר"ל והמצב במרוקו היה מתוח ביותר, פנה לכ"ק אד"ש א' שהיו לו קרובי משפחה בין השלוחים במרוקו והציע שלפחות באופן זמני יעזבו השלוחים את המדינה וענה כ"ק אד"ש: "די שלוחים וועט דאָס ניט שאַטן און אַלע אידן זיינען שלוחים פון די שלוחים, און ממילא וועט קיינעם ניט שאַטן".

[וממוצא דבר אתה למד אשר בשעה שכ"ק אד"ש שולח שליח לעיר הרי זה פשוט כדי להציל את יהודי העיר הן מסכנה רוחנית והן מסכנה גשמית ה"י ואין כאן המקום להרחיב ולגלות עוד עניני הצלה נפלאים שכ"ק אד"ש פעל במרוקו ע"י השלוחים].

ובהתועדות זו אין לנו אלא להודות לה' ולומר אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו להיות בין השלוחים ולקרוא לכאו"א הת' והאברכים לצאת בעצמם לשליחות וכבר הובטחנו כי מי שיתמסר לעבוה"ק במסירה ונתינה אמיתית יזכה להצלחה מופלגה ויתברך בכל הברכות. ובעמדנו ביום הבהיר ר"ח כסלו — אחת היא תפילתנו ובקשתנו

שיחזק השי"ת את בריאות כ"ק אדמו"ר שליט"א, דער רבי זאל זיין
ג'זונט כפשוטו.

אמן כן יהי רצון.

הרב יוסף העבט
רב העיר אילת

"ויהי בארבעים שנה" — עולם חדש

אנו עומדים אתה בשנת הארבעים לנשיאות כ"ק אדמו"ר
שליט"א.

לאמיתו של דבר, הרי זה בלתי אפשרי לשאת דברים בנושא
זה. ואילו כל הימים היו דיו וכל הרקיעים היו גוילים (כלשון חז"ל),
אי אפשר לתאר ולספר את פעלו הגדול של כ"ק אדמו"ר שליט"א
במשך ארבעים השנים לאויוש"ט. אמנם, ככל שהולכים ומתקרבים
ליום יו"ד שבט הבעל"ט בו ימלאו ארבעים השנים חייבים אנו לעורר
את עצמנו להכיר בצורה הנכונה והראויה את גודל הענין.

ראשית יש להכיר בעובדה שבמשך ארבעים שנות הנשיאות
לאויוש"ט, הרי לא זו בלבד שהרבי שליט"א פעל ועשה דברים גדולים
ועצומים, אלא נהיה עולם חדש.

בחסידות מבואר בהרחבה ומוסבר בשיחות כ"ק אדמו"ר שליט"א
באריכות שכללות השליחות ד"לעשות לו יתברך דירה בתחתונים" היא
פעולת חידוש. שכן, ה"תחתון" מצד עצמו לא יכול לקלוט אלקות
והעולם הזה שעליו נאמר בתניא שהוא מלא קליפות וסט"א עומד,
כביכול, מחוץ לגבול הקדושה ואפילו אם יהיה גילוי אלקות בדרגה
נעלית ביותר, הרי זה לא יפעול בו כלום ולא יחדור בו כי הוא איננו
"כלי" לזה, ורק בכח מיוחד במינו הוא כח ההתחדשות ניתנת האפשרות
לחדש ולשנות את ה"תחתון" והגשמיות בעצם מהותם שיהיו מציאות
חדשה לגמרי ובעודם "תחתונים" יהיו "דירה לו יתברך" ויכללו בתוך
תחום הקדושה.

וכאשר מתבוננים בפעולת כ"ק אד"ש בעולם, הרי זה אותו ענין:
מצב העולם מצד עצמו כפי שהיה לפני ארבעים שנה הוא שמבחינות
רבות קדושה ואלקות לא היו חלק מהעולם. אף על פי שגם לפני
כבר היתה התגלות תורת החסידות והעולם זכה לאור של ריבוי
מאמרי חסידות וגילויים הכי נעלים וכו', אבל אין ספק שמבחינה
מסויימת עדיין נשאר העולם מחוץ לתחום הקדושה, כביכול, וחידושו
המיוחד של כ"ק אד"ש הוא ענין החידוש — לעשות את העולם
למציאות חדשה לגמרי שהגשמיות הנמוכה ביותר כו' והפינות הנידחות

ביותר בגשמיות וברוחניות יהיו מלאים וחדורים בקדושה ובאלקות
כי בנשיאות כ"ק אד"ש באו לגילוי לא רק ענינים נעלים באלקות
סתם, אלא זהו גילוי של כח ההתחדשות ושינוי המציאות עד להפיכתה
לדבר חדש לגמרי.

לכאורה, עשוי מישהו לבוא ולשאול על דברים אלו ולטעון
— היתכן? מהו פשר הדברים שדוקא בימי נשיאות כ"ק אד"ש ישנו
גילוי נעלה ביותר והרי עיננו רואות העלמות והסתרים שלא שערם
אבותינו ואפילו המושג התנגדות שכבר מזמן בטל ומבוטל נשמע,
לכאורה, בראש חוצות...

ובכלל, עצם העובדה שעומדים כבר בשנת תש"נ ועדיין לא באה
הגאולה האמיתית והשלימה, הרי זה העלם והסתור מאין כמוהו?!

[ובודאי רבים מהנוכחים כאן זוכרים כיצד לפני עשרים שנה
בימים שלפני יו"ד שבט שנת העשרים, כשכולם ציפו בדריכות לסיום
כתיבת הספר תורה לקבלת פני משיח צדקנו, שאצל כולם היתה
הרגשה שאכן כבר נשלמו כל עניני העבודה והולכים תיכף ומיד
לקבלת פני משיח בפועל, והנה עברו כמעט עשרים שנה ועדיין לא
בא...]

והתשובה לכך היא שאדרבה, היא הנותנת:

בדורות הקודמים, כל עוד העבודה היתה לגלות ולהמשיך קדושה
ואלקות בעולם, אבל טרם הגיע הזמן להפוך את מציאות העולם
ולעשותה למציאות חדשה לגמרי, דהיינו שההתעסקות היתה עם בחינות
אלו בעולם שמסוגלות להיות כלי לאלקות — אזי לא היה מקום
להתנגדות יתירה ולהעלמות והסתרים גדולים כל כך כי ממה נפשך,
אם הוא ראוי להיות כלי, ניתן להחדיר בו קדושה ע"י עבודה ואם אינו
ראוי להיות כלי, הרי לא התעסקו בו כלל.

ודוקא בתקופת הנשיאות של כ"ק אד"ש כאשר העבודה איננה
רק לגלות ולהמשיך אלקות במקומות הראוים לזה מלכתחילה, אלא
לפעול שינוי וחדוש בעצם המציאות, כך שהקדושה תגיע גם ל"תחתון"
שמצ"ע אינו יכול להיות כלי לאלקות, שהעולם יהפוך להיות "עולם
חדש" — מובן שעבודה זו גורמת להעלמות והסתרים שלא היו קודם
לכן. ואדרבה, ההעלם וההסתור הוא חלק מהעבודה, כיון שגם אותו
גופא צריך להפוך, היינו לפעול חידוש ושינוי בעוה"ז גופא שבמקום
להיות מלא קליפות וסט"א האומרים על עצמם אני ואפסי עוד וכו'
יהפוך להיות חלק מגבול הקדושה.

והדבר דומה להמבואר בשיחות כ"ק אד"ש בענין חטא עץ
הדעת, אשר כל המפרשים תמהים היתכן שאדה"ר יציר כפיו של
הקב"ה ששמע מהקב"ה בעצמו שלא לאכול מן העץ לא עמד בנסיון?
ומבאר כ"ק אד"ש שאנו אין לנו השגה בגודל הנסיון שהיה לאדה"ר.

הענין הנ"ל הוא חלק משיחתנו עם הקב"ה ביום ה' ט"ז שבט תש"נ.

שכן, דוקא מפני שחטא זה תלויים ענינים עיקריים ביותר שיש להם השפעה עד סוף כל הדורות וכו', לכן כל הקליפות וסט"א השתדלו והתאמצו להכשילו ואילו מאז אין פעולת אדם אחד נוגעת וחשובה עד כדי כך וממילא הנסיונות הם לאין ערוך קלים יותר. ועד"ז בנדו"ד: כיום הזה העולם עומד בפני רגעים מכריעים ביותר והוא עומד לפני שינוי מוחלט בעצם מהותו ודוקא משום זה ישנם העלמות והסתרים גדולים כל כך ומבחינות מסוימות, יותר מהדורות הקודמים.

כללו של דבר כאשר כל העושים את רצונו הק' של כ"ק אד"ש רואים קשיים שונים בעבוה"ק והם תמהים מהו פשר הקושי החדש שלא היה כמוהו לעולמים, עליהם לדעת שאין זה מפני שכח הקדושה נחלש ח"ו, אלא אדרבה, כיון שכיום הזה מגלים את שלימות הקדושה ומשלימים את העבודה עד כדי כך שפועלים שינוי וחידוש בכל העולם, לכן שיורי הקליפה והסט"א מתאמצים בכל כוחם, אלא שביחד עם זה מובן שלכאו"א לפי ענינו ניתנו הכוחות הדרושים שלא להתפעל ח"ו מהקשיים אלא להתמסר לעבוה"ק ביתר שאת עד למילוי הכוונה בתכלית השלימות.

ואם תימצי לומר, יש רמז לדבר בסיפור אלישע ותחיית הילד בן האשה השונמית (שקראנו לא מכבר בהפטרות פ' וירא):

מתחילה שלח אלישע את גיחזי ואמר לו להחיות את הנער שהיה "מת משכב על מטתו" עי"ז ש"ושמת משענתי על כני הנער" וכאשר זה לא עזר בא הוא בעצמו "וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו" ואז "ויפקח הנער את עיניו".

כלומר: בדורות הראשונים היה די בגילוי ענינים נעלים כמשענתו של אלישע, אבל כאשר זה לא עוזר מוכרח הצדיק בעצמו להקריב אל הנער היהודי ש"משכב על מטתו" בחושך הגלות, את נשמת אפו ומבט עיניו הק' ורק אז "ויחם בשר הילד...ויפקח את עיניו", הינו שלא די בגילויים הכי נעלים אלא נשיא הדור מניח את כל עצמותו ופועל תחית המתים!

*

כדי להתבונן ולהעמיק עוד יותר בענין "שנת הארבעים" ראוי להזכיר שעל הכתוב "ולא נתן לכם הוי' לב לדעת ועינים לראות עד היום הזה" שחז"ל פירשו דקאי על שנת הארבעים — ישנו ביאור נפלא מכ"ק אד"ש (נדפס בלקו"ש חי"ד) על פירש"י בכתוב זה: לב לדעת — "להכיר חסדי הקב"ה". דלכאורה אינו מובן, האם עד אז לא הכירו חסדי הקב"ה והרי אמרו שירה על קרי"ס וכיו"ב? ומחדש כ"ק אד"ש ביאור בפשוטו של מקרא שיש הבדל גדול בין הכרה סתם בנס שיכולה להיות באופן המביא לידי יראה ופחד ובין ההכרה בחסדו של הקב"ה באופן המביא להתעוררות אהבה וההכרה בחסדו היתה רק בארבעים שנה. עד אז ראו ניסים והכירו הגדולת הקב"ה כו',

אבל כיון שזה לא היה מתוך הכרה בחסדו של הקב"ה, הרי זה לא הביא לקירוב ודביקות.

ועל פי דברים אלו (המבוארים בשיחה בפרטיות, עיי"ש) יש לומר אודות שנת הארבעים:

בודאי שבמשך ארבעים השנים כולם הכירו בגדולתו של כ"ק אד"ש וכו' אבל כנראה שעדין היה חסר בהכרת החסד, הכרה שתגרום קירוב ודביקות.

ויה"ר שכאו"א מאתנו יזכה ל"לב לדעת" להכיר בחסד הגדול של נשיאות כ"ק אד"ש זה ארבעים שנה לאורך ימים ושנים טובות ונתעורר להתקרב אליו ולהדבק בדרכיו הק' לעשות מהעולם כולו "עולם חדש" של דירה להשי"ת. ונשלים את כונת הבריאה "לעשות לו ית' דירה בתחתונים" שתהיה בתכלית השלימות בגאולה האמיתית והשלימה במהרה בימינו, ונשיאינו בראשינו.

הרב יוסף הלוי סגל
ראש כולל "צמח צדק"
בעיה"ק ירושלים ת"ו

ברוך שעשה לנו נס במקום הזה ובזמן הזה.

אפתח במעשה ששמעתי מאיש נאמן.

בשנים הראשונות לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א, היה מעשה ביהודי אחד שבאותו זמן גר בשכונה זו והיתה לו בעיה קשה. כיון ששמע על הרבי שליט"א החליט לבוא לפני ולדרוש בעצתו. ובפנים מלאות דאגה מהבעיה שמעיקה אליו, יצא ללכת אל הרבי שליט"א.

כיון, שלא הכיר את הכתובת, הרי כאשר פגש ביהודי שאל — היכן גר הרבי מליובאוויטש. באותם הימים היה הרבי שליט"א מהלך ברחוב לבדו ללא ליווי והלה לא ידע שהוא שואל את כ"ק אד"ש בעצמו. אד"ש ענה לו בשאלה מדוע פניו נפולות והוא נראה מודאג כל כך והוא ענה כי יש לו בעיה קשה ורק הרבי מליובאוויטש יכול להושיע לו. אמר לו אד"ש: האמנם? והרי ממבטא דיבורך ניכר שאתה מבני אונגארן וישנו כאן הרבי... והרבי... (ואד"ש נקב בשמותיהם).

נענה אותו יהודי ואמר: אברך! אתה מבין על רבי כמו יוון על אתרוג...

(לאותו יהודי ממוצא הונגרי יש כיום נכדים חסידיים בליובאוויטש...)

וכדי לפרט יותר בענין "הבנה על רבי" אספר עוד מעשה
ששמעתי ממקור ראשון:

עובדה היתה באחד האברכים ב"770" שנסע בימות הקיץ לבקר
בכמה עיירות להפצת יהדות ובבית אחד של יהודי נכבד ועשיר,
הנה כאשר סיפר על כ"ק אדמו"ר שליט"א, שאלה אותו ילדה קטנה
בגיל תשע האם היא יכולה לכתוב מכתב אל הרבי. הבחור השיב כי
כל הרוצה יכול לכתוב, נתן לה את הכתובת וחזר לדרכו. בשנה הבאה
נסע שוב לאותה עיר ובידו היו רשימת הדוחות של הביקור הקודם
שם נאמר שהילדה רצתה לכתוב אל הרבי שליט"א והיה בדעתו לשאול
האם כתבה. כשנכנס, שמח לראות שהבית נראה יותר יהודי ולשמוע
מפי המשפחה שבמשך השנה שחלפה בנתיים התקרבו יותר ליהדות
ובתוך הדברים שאל האם הילדה כתבה לרבי.

היא ענתה שאכן כתבה כי היו לה ג' שאלות לשאול: א.
למה בימינו אין נביאים? ב. מדוע צריך לשים מזוזה על הדלת,
הרי מה שכתוב במזוזה כבר כתוב בתורה? ג. מדוע יש רק רבי
אחד?

ומה ענה הרבי, שאל האברך בסקרנות. היא מיהרה להביא
את המכתב ושם היה כתוב כך (התוכן). א. בימינו אין נביאים כי
נבואה היא דרגה שצריך להיות ראוי לה ומפני חטאינו נלקחה מעם
ישראל דרגה זו. ב. המזוזה היא אחת מתרי"ג המצוות שהקב"ה נתן
לבני ישראל כשבחר בהם לעם. ותוכן המצוה הוא שהמקום שבו
יש לאדם שליטה וממשלה גדולה ביותר הוא ביתו. שם זוהי הרשות
שלו והרכוש שלו וכו' והוא מרגיש שהוא בעה"ב והמושל ולכן
יש מצוה לשים מזוזה דוקא שם, כדי להראות שהבעה"ב האמיתי
הוא הקב"ה.

עד כאן תוכן המכתב. ואחרי שהשליח קרא את המענה על
שתי השאלות, שאל את הילדה — ומה עם השאלה השלישית? ובלי
לחשוב הרבה ענתה: זה מובן מהתשובה על השאלה הראשונה — כיון
שהיהודים חטאו הם לא ראויים שיהיה להם יותר מרבי אחד...

והנה, בתרגום יונתן בן עוזיאל על הפסוק "מי האיש אשר
בנה בית ולא חנכו" תרגם "ולא חנכו" — "ולא קבע ביה מזוזתא".
היינו שקביעות המזוזה היא חנוכת הבית. ואמנם, אחד החידושים
הנפלאים של כ"ק אדמו"ר שליט"א הוא שקבע מזוזות בשערי העולם
במובן של ההסבר הנפלא הנ"ל באותו מכתב לילדה תמימה: כ"ק
אדמו"ר שליט"א הראה לעין כל מיהו הבעל הבית של בירה זו.
בעוד שאנשים ומדינות שונות חושבים שיש להם בעולם איזו שליטה
וממשלה, בא כ"ק אדמו"ר שליט"א וקבע על העולם כולו מזוזה
להוכיח ולגלות מלכות וממשלת הקב"ה בכל העולם כולו!

בתור בן ארץ ישראל ואיש ירושלים שבין החומות (שהרי הכולל שוכן בירושלים העתיקה בין החומות ואנו מיחלים לקיום היעוד "פרזות תשב ירושלים") ברצוני להוסיף "דרישת שלום" מאה"ק ולספר לבני חו"ל כי לאחר כל המאורעות שעברו על היהדות החרדית באה"ק לאחרונה, התוצאות הן חיוביות ביותר כי לבסוף זה גרם אצל רבים וגם שלמים התעוררות גדולה עד מאד ללמוד חסידות וללכת בדרכי החסידות. ואכן, קיימים שיעורי חסידות במסגרות שונות ות"ל הם הולכים ומתרחבים ומתפשטים. וכעת, לאחר שבקרתי באיזה מדינות באירופה ובביקורי כאן עיני רואות עד כמה תנועה זו אינה דוקא באה"ק אלא מקפת את אחב"י בכל מקום שהם.

ועל כן כל מי שזכה ללמוד בתומכי תמימים ולטעום מעץ החיים של תורת החסידות צריך לזכור את חובתו הנפשית לעסוק בהפצת המעינות חוצה וגם אם אין ביכלתו להגיד שיעור ברבים, בודאי ביכלתו למצוא "חברותא" שלפי ערכו ולקרבו ללימוד החסידות ולדרכי החסידות.

ואסיים בפרפרת אחת בפרשת השבוע:

על מה שנאמר ביצחק "וילך האיש הלוך וגדול עד כי גדל מאד" איתא במסורה שד' פעמים כתיב "הלוך" — "הלוך ושוב" ו"הלוך וחסור" במבול ו"הלוך ונסוע הנגבה" באברהם. ויש לפרש — אם הולכים "הלוך ושוב" ונשארים באותו מקום, התוצאה היא "הלוך וחסור" ר"ל, אבל אם עולים מדרגה לדרגה "הלוך ונסוע" — התוצאה היא "הלוך וגדול עד כי גדל מאד".

ומענינא דיומא — יחזק השי"ת את בריאות כ"ק אדמו"ר שליט"א ובמהרה יוליכיננו לקבל פני משיח צדקנו עוד בשנה זה תש"נ ראשי תיבות — תיכף, שוין, נאו — היינו גאולה שלימה תיכף מיד ממש בכל הלשונות.

הרב דניאל מאסקאוויץ
שליח כ"ק אדמו"ר שליט"א
בשיקגו, אילינוי

"שנת ניסים"

גוט יום טוב.

במכתב הכללי של כ"ק אדמו"ר שליט"א מיום וא"ו תשרי שנה זו מבואר היטיב תוכן הענין ד"שנת ניסים" שמשמעו הנהגת הבריאה ע"י הקב"ה באופן על טבעי ובסיום המכתב נאמר כי כיון שהנהגת הקב"ה היא "מידה כנגד מידה", הרי הדרך לגלות את הניסים בעולם, היא עבודת האדם ב"הנהגה ניסית" למעלה מהגדרים וההגבלות שלו.

והנה, אתמול זכו משתתפי כינוס השלוחים לשמוע מכ"ק אדמו"ר שליט"א דברים ברורים שתפקידם של השלוחים הוא לגלות אלקות בכל העולם כולו ו"לכבוש את העולם" ומכיון שהדברים נאמרו בשנה זו, "שנת ניסים", מובן שקיומם בפועל יהיה ע"י התמסרות מוחלטת לזה מבלי להתחשב בשום מדידות והגבלות ולכל לראש, להשתדל ביתר שאת בקיום ההוראות הק' שנאמרו לאחרונה אודות הקהלת קהילות בכל שבת והפצת מצות הצדקה בכל מקום גם בין אוה"ע כו'.

ולא באתי ח"ו להגיד לקהל הגדול והקדוש הזה כיצד עליהם לקיים את הוראות כ"ק אד"ש רק להביא אי אלו דוגמאות מהפעולות בעירינו שיקגו שבהם הוכיחו אברכי אנ"ש והפעילים האחרים שבהשתדלות קלה לפי"ע אפשר להביא לידי השגים נפלאים.

לדוגמא בלבד — בימים אלו נכנסה ל"בית חב"ד" פעילה אחת כדי לקחת עלונים ("בראשורס") ל"מבצע נש"ק". כשראיתי שהיא ממלאת תיק שלם בעלונים, שאלתי אותה האם היא מארגנת איזו פעולה מיוחדת שלכן דרוש לה חומר רב כל כך? לא. היא ענתה אני לא עושה שום פעולות מיוחדות, אני ת"ל אמא לתינוק ועל העגלה של התינוק יש תיק שאני תמיד דואגת שהוא יהיה מלא בעלונים על יהדות. ואומר לך את האמת אינני יודעת עד כמה הצלחתי להשפיע על אנשים אחרים להתקרב ליהדות, אבל אין ספק שאני עצמי התקרבותי הרבה בגלל הפעילות הזו. למשל, פעם לא הייתי מקפידה על כיסוי ראש אבל במשך הזמן חשבתי שפשוט אין זה מתאים לחלק עלונים על מצוות ולא לקיים אותם בלבד והיום אני מכסה את שערוטי כהלכה. ומה שהפליא אותי במיוחד היה הסיום של דבריה. היא אמרה בפשטות ובטבעיות: ראה! אם אני חיילת בצבאו של הרבי, אני צריכה לשמש דוגמא חיה בכיוון זה...

ועוד דוגמא פשוטה כיצד בהשתדלות קלה אפשר לפעול דברים גדולים. לא מכבר התעוררו קבוצה מאנ"ש בעירנו לדאוג לכך שה"ליקוטי שיחות" השבועי יופץ עוד לפני השבת בכל בתי הכנסת החרדיים בעיר. בתחילה נדמה היה שזו משימה מסובכת. לפעמים ה"ליקוט" מגיע קרוב לכניסת השבת וצריך לצלם אותו בעותקים רבים וכד', אך כאשר כמה אברכים התעוררו והתחילו לפעול בדבר, חילקו ביניהם את העבודה וכו', התברר שאין זה קשה כל כך והתוצאות הן מבורכות ביותר — יהודים רבים לומדים מדי שבת בשבתו מתורת כ"ק אדמו"ר שליט"א ומתקשרים באילנא דחיי.

ובעמדנו בשנת הארבעים — יש לומר רמז אודות גודל השעה:

הרי כולנו נקראים "תמימים" עם הכוחות המיוחדים שניתנו למי שזכה ללמוד ב"תומכי תמימים". והנה, התואר "תמים" ניתן ליהודי הראשון אברהם שנאמר בו "התהלך לפני והיה תמים" והחידוש המיוחד שמצינו בו הוא שינוי השם מ"אברם" ל"אברהם", היינו שנוסף בו אות

ה"א. וע"ד הצחות י"ל שגם החידוש דשנת הארבעים הוא תוספת ה"א:
"לב לדעת", שתי "עינים לראות" ושתי "אזנים לשמוע" — הרי
5 — ה"א. ונמצא שבשנת הארבעים ישנם כוחות מיוחדים להיות
"תמימים" ביתר שאת וביתר עז.

ונחזור לענין ראשון — הנהגה ניסית בשנת ניסים שבנושא זה
ברצוני לספר מעשה שהיה בעירינו ממנו רואים שאם הולכים לאור
הוראות כ"ק אדמו"ר שליט"א, אזי גם "הנהגה ניסית" מועטת לפי
ערך מביאה ל"ניסים" שלא בערך והיינו כדברי כ"ק אדמו"ר שליט"א
דהנהגת הקב"ה היא "מדה כנגד מדה" וכבר נאמר ש"מרוכה מידת
טובה" ו"פיתחו לי כחודה של מחט ואני אפתח לכם כפיתחו של
אולם":

לפני כשנה וחצי קנינו בנין גדול ורחב ("קעמפוס") עבור ה"חדר"
בשיקגו. המכירה הפומבית ("אָקשען") של בנין זה היתה ביום ראשון
שלאחר חג הפסח. קיוונו שנצליח לקנות את הבנין בעד סכום מסוים
(כמליון ומאתיים אלף דולר לערך) וכאשר אחד המורים ב"חדר",
הרה"ת ר' שלום דובער שי' רייצעס עבר לפני כ"ק אדמו"ר שליט"א
בתור לחלוקת השליחות מצוה לצדקה, ביום ראשון שלפנ"ז, הוא ביקש
ברכה להצלחת הקנין וכ"ק אד"ש ענה — "הצלחה רבה ומופלגה".
ובעת אמרו "ומופלגה" הניף את ידו הק'.

בבואנו למקום המכירה, הנה תוך זמן קצר עלה המחיר להרבה
יותר ממה שהיה בדעתנו (ונהיה קרוב לשני מליון דולר) כך שלכאורה
נראה היה שאין בכוחנו לעמוד בזה. אמנם, כיון שהיתה בידינו ברכתו
הק' של הרבי שליט"א ל"הצלחה רבה ומופלגה", לא ויתרנו והמשכנו
להעלות את המחיר כדי לזכות בבנין ולמעשה נגמר הקנין בסך
שני מליון דולר (!!). בו במקום צריך היה לתת סך חמישים אלף
ואחרי כמה ימים עוד סך מאה וחמישים אלף שאפילו חלק מזה לא
היה בידינו.

פנינו לאחד מידידי המוסד שבעבר נתן נדבה הגונה וקיוונו
אולי הפעם ישתתף ברוחב לב. סיפרנו לו את כל פרטי המעשה
והוא אכן גילה נדיבות גדולה וכו במקום התחייב על סך חמישים
אלף. אמנם שמחנו מכך מאד, אבל זו היתה רק הצלה פורתא והיה
עלינו להשיג מיד עוד מאה אלף. הלה הרגיש שעדין אין אנחנו
מרוצים למרות שהוא נתן את מה שבקשנו ממנו והבטיח להשתדל
לסדר עבורינו הלואה בנקאית על המאה הנותרים כשהוא מתחייב
לשלם את האחוזים וכו'. אמנם, למעשה לא עלה הדבר בידו כי הבנק
דרש ממנו אישורים וערבויות שונות ובתור נגיד נכבד ואיש עסקים
מצליח בעל שם, הוא נעלב מכך והחליט לא לקחת את ההלואה.
ומרוב כעס על הבנק החליט ש...יתן בעצמו את כל הסכום.

עברו כמה חדשים, הקנין נגמר והבנין עבר לרשותנו, אבל היינו

לחוצים עד מאד מתשלום ה"מאָרגעג" בסכומים גדולים ביותר. כיון שהגביר הזה גילה התענינות גדולה כל כך בבנין, פנינו אליו שוב ותוך כדי הידוק הקשרים אתו שכנענו אותו לבוא אל הרבי שליט"א ביום ראשון ולקבל שליחות מצוה וברכה מכ"ק אד"ש.

מורי ורבותי!

כאשר הוא היה אצל כ"ק אד"ש (כשבועיים לפני חג הפסח) התרשם כל כך מאותו רגע שזכה לקבל את הדולר ואת הברכה והוא התרגש והתפעל במידה כזו שבו במקום לקח על עצמו לשלם את כל הבנין!

הוא אמר זאת לרבי שליט"א שענה: פסח הוא ענין הזריזות. יש לעשות זאת לפני פסח. ובהוספה.

היהודי קיים את דברי כ"ק אד"ש במילואן. הוא נתן את הכסף לפני פסח. ובהוספה.

ומכיון שהברכה ל"הצלחה רבה ומופלגה" וגם ההתעוררות של הנדיב היו בעת חלוקת השטרות ביום ראשון, אסיים במעשה ששמעתי בימים אלו והוא שביום ראשון אחד באו שני יהודים ל"770" ושאלו שני נערים היכן ה"תור לברכות" הללו הראו לאורחים את התור באמרם "התור לדולרים הוא כאן...". והאורחים אמרו זה לזה — הם קוראים לזה "דולרים", אבל אנחנו יודעים שזה התור לברכות.

ובכן, אנו עומדים בימי סגולה ועת רצון והברכות מושפעות עלינו ת"ל ויהי רצון שנהיה כלים ראויים לברכות.

FAX A SICHA

297 Kingston Ave. Suite #241 Brooklyn N.Y. 11213
(718) 363-1619
Fax: (718) 953-9720

ב"ה מוצש"ק פ' תולדות, יום הבהיר ר"ח כסלו, שנת אראנו נפלאות.

כבוד שליח שי'

"פאקס א שיחה" שמחים להודיע שע"פ בקשת רבים התחלנו להוציא לאור "תקציר" (המצו"ב) והוא נקודות וההוראות מההתוועדות דהיום, וזה יהי' מוכן כחצי שעה לאחר שבת, [כמובן שהראשי-דברים יופיע כמו ע"ע].

דמי המינוי לזה: לכל "תקציר" \$0.25 (נוסף על דמי הטלפון).

אלו שהם מנויים כבר אצלנו נא למלאות הטופס למטה ולשלחו ע"י הפאקס, ואלו שלע"ע אינם מנויים אצלנו נא לשלוח ע"י הדואר עם המחאה ע"ס \$25, או להביאו לא' מחברי המערכת.

בכבוד ובברכה

מערכת "פאקס א שיחה"

כבוד מערכת פאקס א שיחה
אני מעונין בקבלת התקציר ע"י ה"פאקס" בכל שבוע:

שם

מדינה

עיר

מס' פאקס

מס' טלפון

מצו"ב כדמי מקדמה

"פאקס א שיחה"

שמור על קשר תמורת דולר בשבוע

לרגל יום הבהיר ר"ח כמלו ולכבוד כינוס השלוחים, מתכבדים אנו להציע הצעה מיוחדת — לשמור על קשר קבוע עם "770" תמורת דולר לשבוע בלבד:

בכל מוצש"ק, שעות ספורות לאחר התוועדות כ"ק אדמו"ר שליט"א תקבל בפאקס ר"ד מהתוועדות, בלשון ברורה ובדרך קצרה, וכך אתה שומר על הקשר — יודע את תוכן שיחות הק', ויכול לגשת מיד לקיום ההוראות למעשה

וזאת — תמורת דולר 1 בלבד

כן ניתן להיות מנוי ולקבל ע"י הפאקס — "כהרף עין" —

מיד עם צאתם לאור את:

- * המאמרים המוגהים היו"ל מזמן לזמן
- * השיחות המוגהות מהתוועדות הש"ק
- * ליקוטי שיחות השבועי
- * תקציר מהתוועדות ש"ק (היו"ל בנפרד מהר"ד).
- * מכתבים כלליים
- * ר"ד באנגלית
- * ר"ד בצרפתית
- * יומן מאירועי בית-חיינו

(ניתן להיות מנוי על כל הנ"ל או על חלק במחירים מפתיעים)

כל מנוי חדש על הר"ד יקבל בחינם את התקציר

לקבלת מחירון ופרטים נוספים נא לפנות למשרדנו:
בניו-יורק: 1619—363 (718) פאקס: 9720—953 (718)

לאנ"ש בארה"ק:

תתקשרו 06—591—021

לאנ"ש באנגליה:

תתקשרו 081—880—1166

לאנ"ש בצרפת:

תתקשרו 331—60—46—44—42

לזכות
כ"ק אדמו"ר שליטי"א
נשיא דורינו

לאריכות ימים ושנים טובות ובריאות, יה"ר
שיראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו, חסידיו
ומכלל ישראל וינהיג את כולנו מתוך בריאות
הרחבה, נחת, ובקרוב ממש נלך, כל בניי
שליטי"א קוממיות לארצינו הקדושה

* * *

נדפס ע"י

החתן התי צבי הירש שי ראסקין
והכלה מרת שטערנא תחי פלאטקין

לרגל בואם בקשרי שידוכין בשעטומ"צ
ביום חמישי כ"ף מרחשון היתנשי"א
ארבעים שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליטי"א
"בו תנשא מלכותך"

*

הוריהם

הרה"ת ר' יהודה לייב וזוגתו מרת האדא רייזל שיחיו ראסקין
(קאזאבלנקא מרוקו)

הרה"ת ר' מאיר יעקב וזוגתו מרת שרה לאה שיחיו פלאטקין
(מאנטרעאל קאנדא)

זקניהם

מרת רישא תחי

אזימאוו

הרה"ג הרה"ת ר' יצחק הכהן וזוגתו מרת חוה שיינא שיחיו
הענדעל

חבר ועד הרבנים ואב"ד ליובאוויטש במאנטרעאל